

Стручњак, теоретичар и практичар

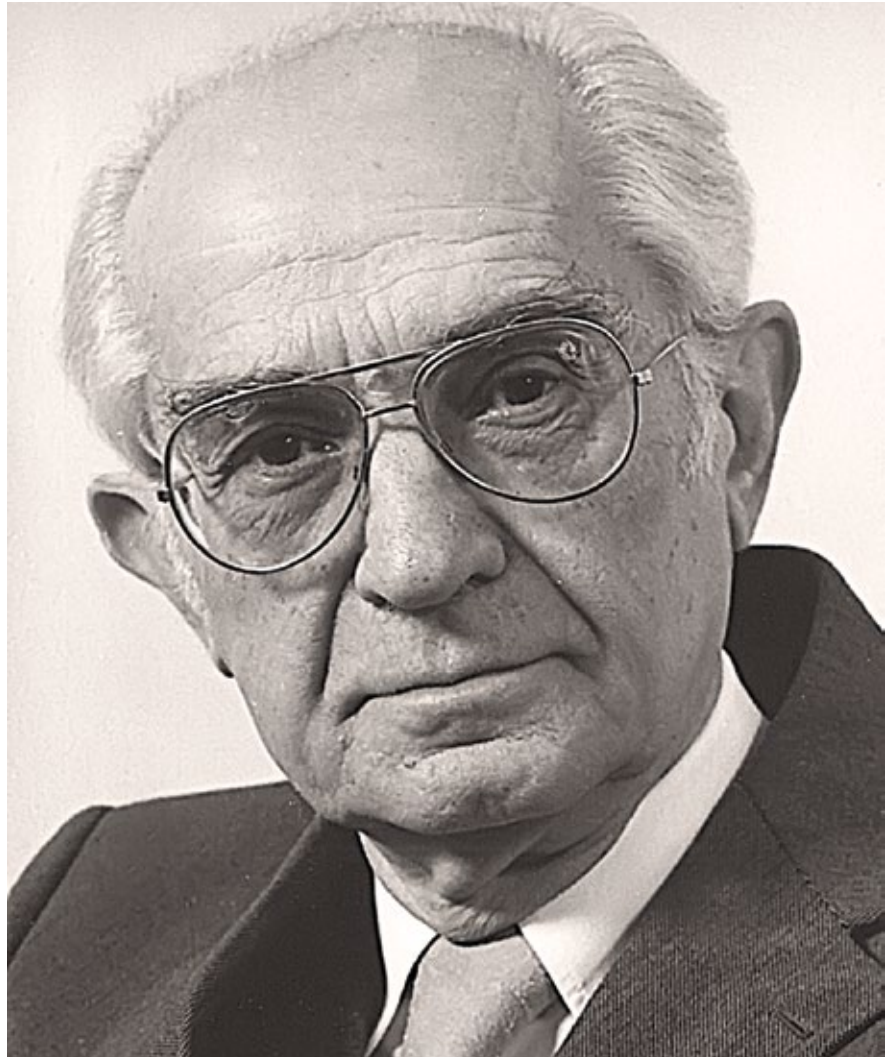
Илија Обрадовић, инжењер и академик, рођен је у Београду 1911. године. Своју богату професионалну каријеру у области машинства и електротехнике започео је на Универзитету у Београду, након што је 1935. године дипломирао на Машинско-електротехничком одсеку Техничког факултета у Београду. Након што је одслужио војни рок у морнарици у Котору, у периоду од 1937. до 1940. године, боравио је на стручном усавршавању на Високотехничкој школи у немачком граду Дармштату, у ком је 1940. године одбранио докторску дисертацију под насловом „Elektromotorischer Schnellregler mit grosser verstelkraft“. Током 1939. године радио је као конструктор аутоматских регулатора у немачкој фирми „Браун Бовери“. Такође, радио је у научноистраживачком одељењу фабрике „Сименс“, где је стекао теоретско и практично знање које је с успехом применио при подизању индустрије, а нарочито електропривреде у ослобођеној домовини.

Научна област којом се бавио академик Обрадовић била је електротехника, с посебним нагласком на проблем стабилитета и регулацију високонапонских мрежа. Као теоретичар истакао се кроз бројне научне радове. Његов систем оцене квалитета регулатора помоћу срачунавања интеграла одступања допринос је теорији регулационе технике. Најчешће је самостално објављивао своја научна саопштења, али је и одређен број радова написао са млађим сарадницима.

У периоду између 1953. и 1961. године, академик Обрадовић био је директор Института „Никола Тесла“ и научни саветник предузећа „Север“, а у периоду од 1969. до 1973. године саветник у Електронској индустрији Београд. Такође, радио је у Електричном предузећу Србије, Електроистоку, Министарству електропривреде, а са чехословачким колегама пројектовао је електрично-машинске делове електрана „Јабланице“, „Власине“, „Овчар Бање“ и „Међувршја“. Својим знањем из области електротехнике учествовао је у изради многих важних електропривредних објеката у Србији, али и у бившим југословенским републикама. Аутор је 18 патената од којих је већина заштићена у Немачкој.

Дописни члан Српске академије наука и уметности постао је 1952. године, а за редовног члана изабран је 1958. године. У периоду од 1962. до 1971. године обављао је функцију заменика секретара Одељења техничких наука САНУ. Такође, био је члан и Њујоршке академије науке, и то од 1982. године.

Био је члан више међународних организа-

*Инжењер
електротехнике,
академик Илија
Обрадовић својим
иновативним
приспособом оставио
је неизбрисив траг у
развоју техничких
наука.*

*Аутор је 18
патената од којих
је већина заштићена
у Немачкој*

ција и удружења, а уређивао је и часопис Института „Никола Тесла“ и Анале међународне асоцијације. Добитник је Октобарске награде града Суботице 1964. године. Уређивао је часопис „Електропривреда“, издања Института „Никола Тесла“, као и часопис на француском језику „Annales de l' Association internationale pour le calcul analogique“.

У своју богату професионалну биографију, у познијој животној доби, Илија Обрадовић уписао је и податак да је био члан почасног одбора 6. Међународног симпозијума посвећеног Николи Тесли, који је организован у Београду октобра 2006. године.

Академик Илија Обрадовић, својим пионирским и иновативним приступом науци, оставио је дубок траг у развоју техничких наука, а нарочито електротехнике. Умро је 2010. године у Паризу, као, по стажу и годинама, најстарији академик.

АНА СТЕЉА